Dos Notes annexes

1. **Que no t'enganyen, el problema no són els okupes, són els desnonaments**

S'inventen falsos conflictes fomentant la por a les okupacions, magnificant-lo mitjançant la creació oficines per a afectats, amb atenció telefònica i acompanyament especialitzat, legal i psicològic, inclosos, servicis que a penes reben peticions d'ajuda. Per contra, la Unitat d'Ajuda davant el Desnonament de la Generalitat està infradotada, sense personal que puga acompanyar legalment als qui sí que ho necessiten.

Segons Mazón, en 2024 hi ha hagut 16.426 denúncies d'okupació en tot l'Estat, si bé no explica que només el 20,22% d'eixes denúncies acaben en condemnes per delictes.

De tals delictes el 92,95% (2. 874) han sigut catalogats com a usurpació de vivenda - buides de grans tenidors. En definitiva, només el 1,43% de les denúncies (218 casos) són violació de domicili mentres que els desnonaments a Espanya des de 20023 fins ara han sigut 51.557. Les 1.767 denúncies presentades al País Valencià en 2024, acabaran sent no més de 25 casos de violació de domicili, d'ells uns 9 a la província de València.

Dit en poques paraules, tota l'atenció per a l'excepcional okupació i tota la desatenció per a la resta de població, una farsa per a invisibilitzar els 8.268 desnonaments en la nostra Comunitat des de 2023 fins ara, les 55.000 persones que han sol·licitat vivenda en el Registre de demandants de vivenda, i els milers de llars que estan patint múltiples problemes relacionats amb l'accés a la vivenda, preus de lloguer o l'assetjament immobiliari de la seua llar.

En este sentit condemnem amb la màxima rotunditat la salvatge agressió que es va perpetrar per un comando sobre un grup d'emigrants per a desallotjar-los d'una fàbrica d'Aldaia el passat 20 de juny

Al mateix temps denunciem que s'està intensificant la persecució institucional cap a les persones sense sostre en una deriva repressiva que criminalitza la pobresa i estigmatitza als qui han sigut expulsats del sistema. Pràctica esta tan detestable com l'insofrible assetjament immobiliari que patixen centenars de famílies per l'actuació d'empreses de desocupació, sense crear defensa legal, psicològica i de la policia, i sense actuar davant les denúncies presentades.

En aquest sentit condemnem amb la màxima rotunditat la salvatge agressió que es va perpetrar per un comando sobre un grup d'emigrants per a desallotjar-los d'una fàbrica d'Aldaia el passat 20 de juny**.**
No són alarmes antirobatori, ni portes blindades el que necessiten els 36.000 pisos buits que hi ha a València, sinó residents. No és gens assenyat crear falses alarmes socials. Hui el preocupant són els desnonaments, els desallotjaments, els cessaments de contractes d'arrendament que diàriament es realitzen a València. L'alarmant són les abusives i humiliants condicions que amb massa freqüència s'exigixen als arrendataris, i més encara si són persones migrants. L'alarmant són l'augment meteòric del preu de la vivenda, la generalització dels contractes d'arrendament per habitacions per mesos. No es pot seguir així.

2. **El pressupost per a compra de vivenda publica mitjançant tanteig i retracte passa de 36 milions a menys de 8,5 en l'actual pressupost**

El tanteig i retracte és una via per la qual la Generalitat Valenciana i els Ajuntaments poden adquirir unes certes vivendes al mateix preu al qual es vendran a inversors. El PP s'ha oposat des del principi a eixa possibilitat. La va recórrer davant el Tribunal Constitucional, que no li va donar la raó. Ara, mitjançant esta retallada pressupostària, restringix brutalment l'abast d'esta política.

No podem permetre que el patrimoni residencial valencià es venga per a especular. No podem permetre que els fons d'inversió es facen amb vivendes protegides, que en el seu moment es van beneficiar de l'ajuda pública. I menys encara podem permetre que tals operacions de compravenda es facen a preus molt beneficiosos per al comprador. Eixes vivendes en el seu moment protegides només han de servir perquè els qui viuen en elles puguen continuar fent-ho en pau.

El Govern Mazón cedix dia rere dia a la pressió dels promotors immobiliaris legislant al seu favor com reflectixen estes tres mesures:

- L'augment del preu màxim de la vivenda protegida, que passa de 2.200 € el metre quadrat a 2.400 €;
- L'eliminació del caràcter permanent de la protecció de les vivendes de protecció pública per a propiciar que puguen passar a mans particulars als 30 anys o fins i tot als 15 en el sistema especial.
- El dret de superfície es convertix en permuta. Fins ara, en virtut del dret de superfície, els promotors construïen vivendes per a llogar-les pel seu compte, si bé al cap d'uns anys eixes vivendes reversen al patrimoni de la Generalitat. A partir d'ara, gràcies a la permuta, al promotor privat se li regala sòl públic a canvi de construir un número de vivenda sense especificar en el plec de condicions. A més, este canvi pot suposar la pèrdua de 25 milions d'euros dels fons europeus.

Hi ha altres mesures molt preocupants, com destinar sòl dotacional per a servicis públics d'educació, sanitat o residències a la construcció de vivendes particulars, o eliminar normes de disseny i qualitat d'edificació que milloraven espais insuficients, condicions deficients o buits normatius, per a augmentar la quantitat de vivendes en la construcció. La llista de despropòsits que hipotequen una política social en vivenda se'ns fa interminable.